

Mezinárodní výukové aktivity: C1

Island, město Selfoss 25-29. 4. 2017: První žákovské a studentské setkání. Toto setkání jsme museli přesunout z června na duben, protože letenky v červnovém období byly neuvěřitelně drahé.

První den se prezentovala každá organizace. Připravili jsme prezentace výstupů a loga, které každá partnerská strana vypracovala během prvního období projektu (listopad 2016 – duben 2017). Došlo k diskusi o vypracovaných prezentacích, k jejich týmové korekci a evaluaci. Zorganizovali jsme výběrovou soutěž o nejlépe navržené logo, výběr loga proběhl tajným hlasováním.

Organizace workshopů – rozdělení žáků, studentů a učitelů do pracovních skupin, podle tématu s konkrétním zadáním práce pro projektové výstupy.

Pracovní skupiny byly rozděleny na:

1. zpracovávání fotografií a videí, budování IT platformy
2. zpracovávání statistických údajů o migrační vlně, migrační mapy a trasy, evropské kvóty
3. tvorba uměleckých prací s tématem uprchlické krize
4. skládání básniček a textů pro zhudebnění
5. tvorba slovníčku „první pomoci“ pro uprchlíky, kteří přichází do Evropy
6. interview s uprchlickou rodinou, která se usadila ve městě Selfoss

V rámci tohoto setkání jsme měli několik přednášek a besed s organizacemi, které na Islandu o uprchlíky pečují (jako je např. Červený kříž). Do některých aktivit jsme zapojili také děti uprchlické rodiny, která se ve městě usadila. Setkání s těmito dětmi bylo pro naše žáky a studenty velmi poučné.

Ve volných chvílích jsme měli bohatý kulturní a společenský program, během kterého jsme měli možnost poznat islandskou pohostinnost a vstřícnost a krásné přírodní krásy země.

Výstupy spojené s projektem jsme šířily v rámci školy (pedagogové a žáci), ale i organizacím, které pro nás připravily prezentace a besedy (zástupce Červeného kříže, města Selfoss a státních pracovníků zabývajících se problematikou uprchlíků).

Řecko, ostrov Lesbos, město Petra 26 -30. 9. 2017: C2

Druhé žákovské a studentské setkání. Organizátoři setkání nás požádali již na prvním výukovém mítinku, abychom setkání uskutečnili v září, protože v říjnu mají mnoho organizačních povinností. Proto jsme na Lesbos přijeli o týden dříve, než jsme, měli původně v plánu.

Hned první den, jsme měli naplánovanou návštěvu uprchlického tábora KARA TEPE. Získat vstup, byl veliký problém. Již od srpna jsem žádala ředitele tábora a zástupce města Mytiléné, o povolení vstupu pro učitele, žáky a studenty našeho projektu. Teprve týden před naším příjezdem jsem toto povolení získala. Museli jsme posílat seznamy účastníků s přesnými daty narození, čísla pasů a národností. Moje prosba byla, abychom s dětmi uprchlíků strávili několik hodin a vytvořili s nimi výkresy, portréty dětí. Také jsme chtěli přímo v táboře poobědvat, abychom se s dětmi při jídle lépe seznámili. Jídlo bychom samozřejmě platili

z vlastních prostředků, to nám povoleno nebylo. Ještě před vstupem jsme prošli přísnou kontrolou a dostali celou řadu upozornění a zákazů. Celou dobu jsme byli pod přísným dohledem pracovníků města, anebo neziskových organizací. Z počátku jsem byla zcela zoufalá, protože jsme vlastně nemohli nic, ale postupem času, se mi podařilo těmto pracovníkům vysvětlit přesně naše záměry.

Dětem uprchlíků právě končila škola, tak jsem oslovila jejich učitele, aby mi s organizací naší výtvarné činnosti pomohli. Nakonec všechno dopadlo nad očekávání dobře, protože děti mají úžasné komunikační možnosti a než jsme se nadáli, tak naši žáci a studenti klábosili s dětmi ze všech koutů světa. Vyndali jsme čtvrtky, pastely, tužky a pastelky a začali pracovat.

V průběhu práce s dětmi, se podařilo našim řeckým partnerům najít ředitele tábora, který mě osobně, jako koordinátorku projektu pozval do své kanceláře. Po velmi vstřícné diskusi, nám povolil poobědvat přímo v táboře, ale také nám zajistil povolení pro focení a interview, které jsme měli původně zcela zakázané.

Pro vytvoření fotek a interview, jsme ale tábor museli ještě jednou navštívit. Proto jsme všechny dny pracovali velmi intenzivně, tak, aby nám vyšel čas ještě jednou do KARA TEPE přijet. Druhá návštěva předčila veškerá naše očekávání. Byli jsme přijatí jako přátelé a děti se od sebe nechtěly odtrhnout. Byl to úžasný zážitek pro všechny strany. Díky této druhé návštěvě jsme nasbírali velmi důležité materiály pro naše výstupy.

Stejně tak, jako na Islandu jsme se rozdělili do pracovních skupin podle tématu výstupů:

1. zpracovávání fotografií a videí, budování IT platformy, vytváření prezentací k diseminaci projektu, kontrola kvality interview
2. zpracovávání statistických údajů o migrační vlně, migrační mapy a trasy, evropské kvóty
3. tvorba uměleckých prací s tématem uprchlické krize
4. skládání básniček a textů pro zhudebnění, zhudebnění dvou básní
5. tvorba slovníčku „první pomoci“ pro uprchlíky, kteří přichází do Evropy, překlady do dalších jazyků
6. interview s uprchlíky, fotografování v táboře KARA TEPE, výběr fotografií a jejich zpracování
7. interaktivní workshop s učitelem z uprchlického tábora Moria – naši žáci a studenti si vyzkoušeli výuku, která se odehrává v Morie s dětmi, které nemají rodiče a řecký stát nad přebral ochranu.

V rámci tohoto setkání jsme měli celou řadu přednášek a besed s představiteli neziskových organizací, Červeným křížem, námořní službou, představiteli města Mytiléné a dalšími lidmi, kteří čelí problémům spojených s množstvím lidí, kteří se na řecké ostrovy dostávají z Turecka. K mému potěšení se mi podařilo sehnat učitelku střední školy, která natočila dokumentární film o nezletilém Afgánci, který se stal jejím žákem. Dokumentární film nám osobně představila a seznámila nás se všemi strastmi, které si tyto děti prožívají. Tato beseda byla velmi přínosná, měli jsme možnost se ptát na všechny možné detaily spojené s výukou těchto dětí a s podmínkami, kterým musí na evropské půdě čelit.

Kvůli druhé, neplánované návštěvě tábora jsme byli nuceni omezit náš volný čas pro práci na výstupech, ale i přesto jsme navštívili hezká přírodní místa a pocítili řeckou filoxenii.